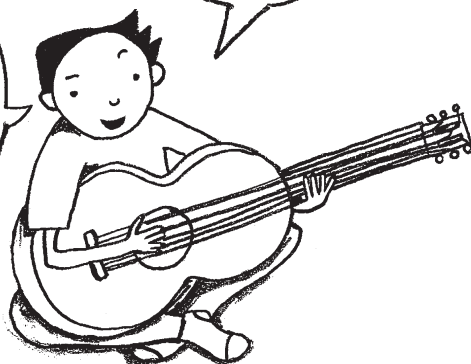

Dit **BOEK**
is **OPGEDRAGEN** aan **JOU**.
(Ja, **JOU!**)

HARTSTIKKE **BEDANKT**
voor het bekijken van dit boek.
Blijf lekker lezen en doedelen.
VEEL PLEZIER!

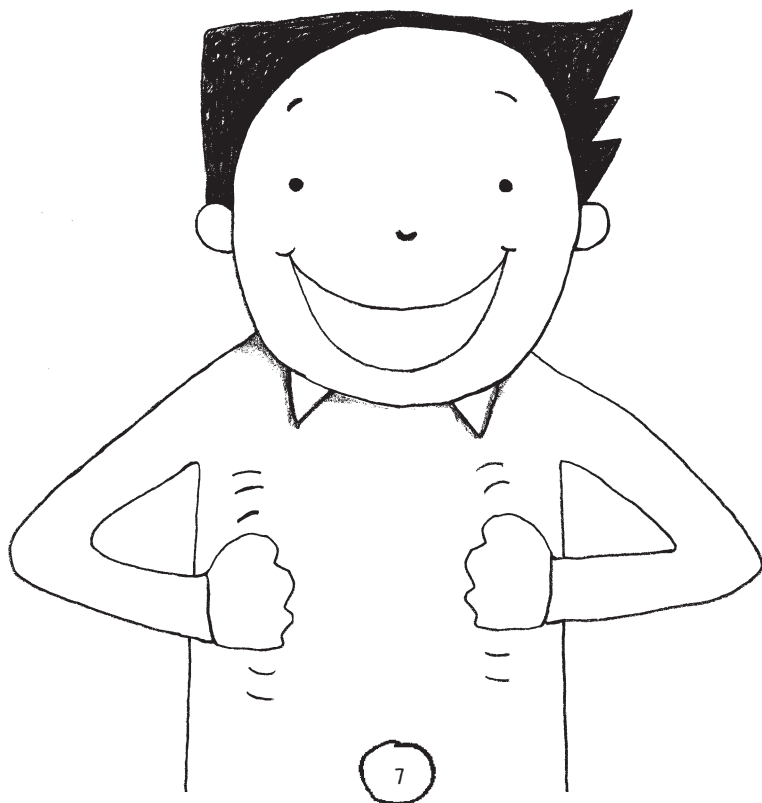
Een **EXTRA**
BEDANKJE voor:
Sam, Andrew, Jason, Pete,
Claire, Rachel P, Lyn en
heel het **WAANZINNIGE**
uitgeefteam. (Jullie weten
wel wie ik bedoel. xx)

Ik ben ZO

OPGEWONDEN.

Ik heb namelijk, voor het EERST
van mijn LEVEN, een ECHT

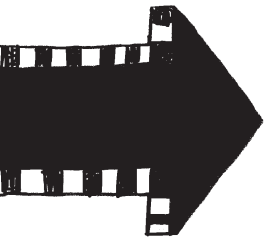

HUIS- DIER

Hoe GAAF is DAT?

(ENORM.)

Het is niet echt MIJN **huisdier**. Ik pas erop voor een vriend - Mark Klomp.

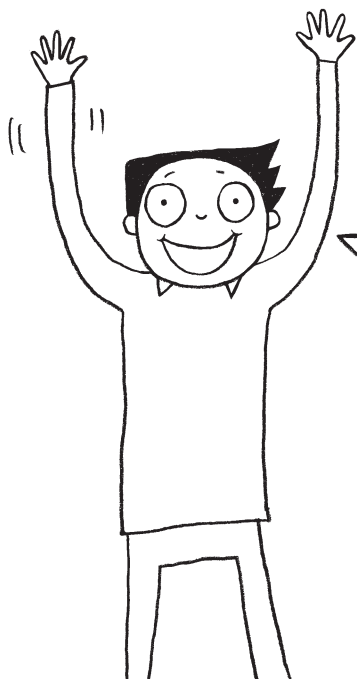

Een paar dagen geleden vroeg hij op school of ik iets voor hem wilde doen.

'Omdat we gaan verhuizen moet ik een paar dagen bij mijn oma logeren. Maar ze heeft niet genoeg ruimte voor **AL** mijn **huisdieren**.'

Ik riep meteen:

JA! TUURLIJK!
IK ZORG WEL
VOOR JE **HUISDIER,**
GEEN
PROBLEEM!

Ik wilde **ZO** graag dat ik hem niet eens gevraagd heb **WELK huisdier** hij bedoelde.

Mark heeft **HEEL** veel huisdieren. Sommige zijn makkelijker te verzorgen dan andere.

'DANK je, Tom! Ik kom na school wel bij je

langs om ALLES te brengen. GOED?'

'TOP,' zei ik.

Pas toen ik terugliep naar het lokaal

begon ik te denken...

Op een schaal van 1 ⇨ tot 10: hoe BLIJ zouden papa en mama zijn dat ik op een **huisdier** ging passen?

Op een schaal van 1 tot 10: hoe BLIJ zou Delia zijn dat ik op een **huisdier** ging passen?

ongeveer hier

Dat komt doordat Delia **ALLERGISCH** is voor sommige **huisdieren**. Ze is ook allergisch voor andere dingen, zoals

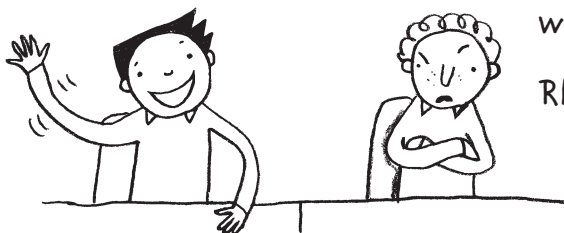
(Echt waar. Mijn zus is een **WEIRDO**.)

Ik wist dat het niet eenvoudig zou zijn om papa en mama over te halen, maar ik moest het **PROBEREN** omdat ik me zo verheugde op het **huisdier**.

(Dit is mijn 'OPGEWONDEN-over-een-huisdier'-gezicht.)

Toen ik achter mijn tafeltje ging zitten, bekeek Marcus Mulder me van top tot teen. 'Wat zit **JIJ** nou te lachen? Ben je soms vergeten dat

we vanmiddag gaan **REKENEN?**'

(Inderdaad, ja.)

STOM genoeg begon ik hem alles te vertellen over Marks **huisdier**.

'Ik ga erop passen zolang hij bij zijn oma logeert. Daarom heb ik zo'n goed humeur.'

'Ga je de **SLANG** van Mark verzorgen?'

'**N**ee, niet zijn **SLANG**. Een van zijn **ANDERE huisdieren**,' zei ik stellig.

(Die **SLANG** was ik even vergeten.)

'Ik durf te wedden dat het **WEL** zijn slang is.

Weet je waarom?'

'Nee, niet echt,' verzuchtte ik.

Hij ging onverstoorbaar door.

'De oma van Mark heeft geen zin in een **SLANG**

in huis, omdat het dier misschien **ONTSNAPT** en hij

haar dan **OPEET**.'

Op dat moment keek **AMY** op van haar boek en zei:

'Mark heeft een korenslang en korenslangen eten **GEEN** mensen. Dat je het maar weet.'

'KIJK! **AMY** heeft er verstand van.

Ik ga trouwens sowieso NIET op zijn slang passen.'

'**EENS** moet de eerste keer zijn, Tom.

Als die slang eenmaal in **JOUW** huis logeert, zou hij best weleens hongerig wakker kunnen worden, naar je toe kunnen glibberen en dan

HAP! Weg ben je, of voor een **DEEL!**

Marcus deed alsof zijn arm een slang was.

WAAROM heb ik het aan hem verteld? Ik had er nooit over moeten beginnen.